



NAVŠTÍVILI JSME ...

Patří k té polovině národa, která si hluboce oddychla, že došlo ke změně na trenérském postu fotbalového týmu AC Sparta Praha, a pevně věří v ty světlejší zítřky, co se alespoň výkonu spartánských fotbalistů týká :-). Dnes nám dovoluete představit Vám skalního spartánského fanouška a člena našeho testerského týmu - Jana Minaříka.

redakce

V práci

Na pozici Tester informačního systému (IS) zodpovídám za testování vyvíjených aplikací, jejich nasazování v produkčním prostředí, tvorbu a správu uživatelské dokumentace systému, zvyšování úrovně znalostí systému napříč firmou, vytváření efektivního komunikačního kanálu mezi IT oddělením a celou firmou a spolupráci při utváření požadavků jednotlivých oddělení na vývoj IS. Z denní praxe to je pak zejména třetí Bugů a CCT a jejich řešení, testování Ticketů, spolupráce při vytahování dat z DB, správa Wiki dokumentace a psaní článků do AlzaNews – edukativní Konzolové okénko a o novinkách z týmu Konzole.



Jsem zde tedy již skoro dva roky a musím uznat, že to neskutečně letí, což si ale hodně užívám, protože mám ten frmol rád a člověk se zde skutečně ani vteřinku nenudí. Jako každý tady dávám práci hodně, ale i já potřebuji někdy vypustit ventil a jít nasát jinou atmosféru. Mým velkým koníčkem, až koněm, je sounáležitost s fotbalovou Spartou. Pokud čas dovolí, tak občas vypomáhám jako dobrovolník na stadionu při lepení chorea a nenechám si ujít žádný domácí zápas (samozřejmě je, že jsem majitelem permanentky), občas vyrazím podpořit tým i na venkovní mače. Aktuálně nejsem moc nadšený ze současného stavu dění, ale jako každý srdcař věřím, že s příchodem trenéra Hapala se vše obrátí k lepšímu a Sparta bude zase patřit do výstavní skříně českého fotbalu. K fanouškovskému rituálu patří i to, že před zápasem jdeme na jedno a připravíme zde strategii ☺, nicméně po konci zápasu už na druhé nejdu, protože jsem si našel svoji hlavní životní náplň, kterou je moje přítelkyně Terka.



Doma

Pocházím z Chomutova, který jsem v roce 2006 opustil, a natrvalo se usídlil v Praze, kde mi cestičku ušlapával můj starší bratr, dnes doktor práv. Do alzy jsem se dostal o 10 let později, kde, jak je v úvodu již zmíněno, jsem nastoupil jako tester Konzole.



Potkali jsme se na klasické rendezvous seznamovačce (mohu nezadaným vřele doporučit, vyšlo nám to hned na první pokus) a byla to (jak z Červené knihovny) láska na první pohled. Jistojistě za to může to, že jsme každý zcela na jiném pólu – ona temperamentní, po předcích nezapře slovensko-uherskou krev, já zase spíše klidás, pohodář a člověk, co má rád zavedená pravidla a jistý režim. Tady nám to, pravda, kapku nabourává, že jsem „vyženil“ i dvě děti, 6letého Ondru a 13letou Sašu, kteří jednak nezaprou geny po mamince, a jednak jsou ve věku, kdy to s nimi pořádně „mlátí“. Jelikož ale láska hory přenáší, tak pevně věřím, že to všechno zvládneme s grácií. Pokud na sebe máme chvilku času, snažíme si ho společně užít. Vyrazíme za kulturou nebo zapadneme do nějaké taverničky. Můžeme si tak vychutnat kvalitní víno a společně si malovat naši budoucnost. Ta je spojena s vlastním bydlením a to ideálně v baráčku u Prahy se zahradou a jezevčíkem. No, a až bude domek a děti odrostlejší, tak bych se chtěl začít zase věnovat své další zálibě, kterou je cestování. Evropu jsem projel skoro celou.



Nejvíc mě uchválila Mallorca, kam bych se chtěl s Terkou vydat. A mimo Evropu zkusit třeba Bali nebo Srí Lanku.

